

ARCHA

Zpravodaj o výchově a využití volného času dětí a mládeže

Tábory, tábory, tábory...

Představujeme: Slezská diakonie

S Markétou Votavovou o Tamjdemu

Prázdniny, jak mají být

Vážení čtenáři Archy,

když jsem byl osloven, abych napsal úvodník aktuálního čísla našeho časopisu s tématem „prázdniny, jak mají být“, chvíli jsem zaváhal nad tím, jestli může člověk, který už prázdniny v tom pravém slova smyslu neprožívá a bohužel už ani neprožije, na dané téma vůbec ještě něco kloudného napsat. Nakonec jsem si ale řekl, že to snad nějak půjde. Prázdniny jsou totiž, i když je vlastně nemám, i pro mne jakýmsi symbolickým obdobím, kdy čas ubíhá tak nějak jinak.

Prázdniny se o slovo většinou hlásí slušněnými dny a přípravou na tábory a letní akce. Ti šťastnější z nás, které čekají tři týdny v přírodě s vlastním oddílem, nic nestíhají, pořád něco dohánějí, kontrolují, sepisují a zařizují. Není se čemu divit, neboť čas letního volna bývá povětšinou vyvrcholením celoroční činnosti našich sdružení. Pro nás, kteří nemáme tu možnost být uprostřed tohoto mumraje, zbývá možná lehce nostalgická vzpomínka umocněná alespoň účastí na víkendové „přípravné četě“ před tím, než to celé vypukne. Ale i kdyby nebylo ani této symbolické účasti, vždycky si 1. července sám pro sebe řeknu, že už jsou zase tady.

Prázdniny jsou zkrátka idylickým časem. Tedy, alespoň by jím měly být. Naštěstí, pro většinu z nás to tak opravdu je. V tom samém letním shonu a návalu šťastných chvil si však mnohdy ani neuvědomujeme, že je mezi námi i řada těch, kteří krásné a idylické prázdniny nemají a možná nikdy mít nebudou, ať již je to z důvodů zdravotních, ekonomických či nezájmu ze strany rodičů. I takové děti mají „prázdniny“.

Je pak nanejvýš obdivuhodné, že i v našich sdruženích nezapomínáme na ty, ke kterým se osud nezachoval vždy nejlépe, ať již je to formou akcí typu „městských táborů“ nebo plného začlenění dětí s hendikepem při letních aktivitách.

Jaké by tedy měly být ty správné prázdniny? Asi ty, na které budou s láskou vzpomínat všichni, dětmi počínaje, rodiči a vedoucími konče. Správné prázdniny jsou pak taky takové, ze kterých se všichni vrátí i přes takřka nezbytné oděrky bezpečně domů.

Zvláště po nedávných událostech v Norsku toto téma dostává i další rozměr.

Je již hluboká noc, poslední neděle těchto prázdnin. Než skončím, chtěl bych poděkovat vám všem, kteří jste během tohoto léta obětovali svůj čas pro druhé. Je to nelehká, nikým nehonoraná práce. Všichni ale víme, jak velký má smysl i pro nás samé. Děkuji!

Jan Cieslar,

1. místopředseda ČRDM

Zpravodaj ČRDM o výchově a využití volného času dětí a mládeže

Registrace
Ministerstvem
kultury: MK ČR 8135
Tematická skupina 13/A8,
ISSN 1212 – 5016
Podávání novinových zásilek
povoleno Českou poštou, s.p.,
odštěpný závod Přeprava,
č.j. 1259 / 99
ze dne 29. 3. 1999

Redakce:
Jiří Majer – vedoucí redaktor
Adresa redakce:
Česká rada dětí a mládeže,
Senovážné náměstí 977/24,
116 47 Praha 1
tel.: 234 621 210
e-mail: archa@crdm.cz
IČO: 68379439

Sazba a lito
Michala K. Rocmanová,
akad. mal.
Tiskne REFOS, Praha
Fotografie z archivu ČRDM
a jejích členských sdružení.
Vychází 6x za rok.

Toto číslo vyšlo
v září 2011.

Zpravodaj Archa je nekomerční
tiskovinou, která není určena
k prodeji.
Podrobné informace
ke zpravodaji Archa lze nalézt
na internetové adrese
archa.crdm.cz

Témata Archy na rok 2011

číslo	téma	uzávěrka vychází	
4	Prázdniny, jak mají být	26. 8.	26. 9.
5	Evropský rok dobrovolnictví a dětská sdružení	23. 9.	31. 10.
6	S pomocí Boží	4. 11.	5. 12.

Duhově pestré tábory

Lasování, uzlování, odlévání zvířecích stop, ale také pěší i cyklistické výlety, výtvarné a hudební dílny, táboráky, koupání, sportovní turnaje... Tábory Duhy jsou programově pestré, a tak si z nich i letos jejich účastníci odváželi spoustu prima zážitků. No řekněte sami – komu se poštěstí třeba držet noční hlídku společně s nefalšovaným sovím strážcem...?

Tábor s výbušnou atmosférou

Píše se rok 1970. Pán Zla se dostává k moci. Doba je zlá a tajemná. Jediné bezpečné místo je v Bradavicích, které dokáže ubránit jen samotný bradavický ředitel – Albus Brumbál, který navíc zakládá tajnou skupinu s názvem Fénixův řád... To byl začátek šestnáctého letního tábora dětského oddílu Duha Křišťál z Lutína, který se konal tradičně kousek za vesnicí Hoštejn. Moudrý klobouk rozdělil čtyři desítky dětí do čtyř kolejí a začalo čtrnáct dní zábavy a legrace, ale i nejistoty a tajemna.

Asi nejzajímavějším zpestřením byl nálezy nevybuchlé hlavice z dělostřeleckého kanónu z II. světové války. Při jedné z her v okolních lesích našel Štěpán podivnou věc, kterou hned ukázal vedoucím. Bylo jasné, že by mohlo jít o něco nebezpečného. Po návratu do tábora jsme oznámili nálezy policii a po chvíli přijeli pyrotechnici, kteří hlavici naložili do auta a odvezli ji zlikvidovat.

Petr Hryzal Doseděl, Duha Křišťál

Náchodské freekempování

Pestrý koktejl zážitků čekal na každého, kdo se přihlásil na týden, tak trochu jiný tábor s názvem FREEKemp. Ten ve druhém srpnovém týdnu společně po-

řádaly na duhově základně v Náchodě Duha Velká Medvědice a klub přátel přírody Malá liška. A protože druhá z organizací propagovala akci nejen v Česku, přivítali jsme kromě účastníků z Čech, Moravy a Slezska také čtyři Němce a spolu s nimi jsme objevovali zajímavosti náchodského výběžku a přilehlých polských krajů.

Na program, ze kterého si 24 účastníků mohlo poskládat svůj týden, byla pěší turistika i cykloturistika, výtvarné a hudební dílny, táboráky, koupání, divadlo, sportovní turnaje, hry i relax. Byli jsme prostě tak free, jak to jen na „kempu“ lze.

Duha Velká medvědice

Legenda o sovích strážcích

Již několikátým rokem vyráží Duha Rysi na tábor do Jihočeského kraje, do krásné přírody na okraji České Kanady, které nám učarovalo. V bezprostřední blízkosti tábora máme rybníky, potoky, říčku, louku i les. Pro většinu z nás je ve stotisícovém městě příroda vzácná, a proto si jí užíváme plnými doušky. Během tábora probíhala etapová hra na motivy filmu „Legenda o sovích strážcích“ a její atmosféru skvěle dokresloval výr velký Martin, kterého přivezla Želva. Služební oddíl měl možnost držet výra během nástupu na sokolnic-

ké rukavici a v noci pomáhal hlídkám střežit tábor. Etapy byly někdy náročné na fyzickou, jindy naopak bylo potřeba zapojit odpočívající mozky. Během dopoledne jsme trénovali tábornické dovednosti, které zahrnovaly střelbu ze vzduchovky, lasování, uzlování, odlévání stop, poznávání rostlin, dřevin a hub a mnoho dalších disciplín.

Duha Rysi, Olomouc

Tomíci na vodě

Pokud je v názvu Asociace turistických oddílů mládeže (A-TOM) zmínka o turistice, vězte, je tím míněna i ta vodní. A tak z následujících prázdninových řádků sem tam ukápne, co se všedním dnům ještě nepodařilo usušit...

Foto Martin Strnad a archiv TOM 20902

Váh 2011

V první polovině července jsme se vydali na letní tábor – pro starší tomíky byla připravena řada aktivit v krásném prostředí podtatranské přírody, nedaľeko Liptovského Mikuláše. Díky vydatným deštům na konci června byly okolní toky dostatečně zásobeny vodou, a tomíci tak spluli několikrát zajímavou část řeky Váh, a také její přítoky Čierny Váh a Belou. Získali tak řadu nových dovedností a někteří obdrželi i novou hodnotu ve „Vodácké akademii“.

Ale nejen vodním živlem žije správný tomík. Ve dnech, kdy ruce unavené pádlováním již potřebovaly odpočinek, vypravili se tomíci do hor. Podařilo se zdolat vrcholy Sľemy (1513,7 m n. m.) a Kriváně (2494 m n. m.). Chutná krmě,

připravovaná veskrze na táborovém ohni, chutnala po těchto náročných dnech vskutku báječně.

Všechny sportovní i oddechové aktivity byly doplněny celotáborovou hrou, s názvem „Expedice Shangri-la“. Po celou dobu expedice zakreslovali tomíci cestu na toto bájně místo do unikátní mapy. Že místo, kde se toto bájně údolí nachází, nebylo vypátráno, nakonec nikomu nevadilo, cesta za jeho nalezením přinesla každému spoustu zážitků.

Martin Strnad – Marťa,
TOM 130 Maracaibo, Třinec

Ohře 2011

Pro letošní vodácké putování jsme si vybrali řeku Ohři, a to nejen kvůli řece samotné, ale i kvůli okolní krajině. Naše čtrnáctičlenná skupina vyrazila v sobotu 16. 7. z přeštické loděnice do Kynšperka nad Ohří. Po prohlídce města a zatáboření jsme další den ráno vyrazili konečně na vodu. V prvních dnech nám počasí přálo, takže jsme si užívali vody, sluníčka a okolí řeky – hradu Lokte, Svatošských skal, lázeňské zóny v Karlových Varech. Přibližně v polovině týdne našeho putování nás zastihly přivalové

deště, proto jsme zabalili plavky, ručník a jeli autobusem do bazénu v Karlových Varech. Ačkoliv bazén je vyhříváný, teplota vzduchu byla pouhých 13°C, takže jsme se moc nezahřáli a vydrželi tam jen chvíli.

Po deštích se mírně zvedl stav vody v řece, takže se nám jelo jak po másle, a v dalších dnech jsme proto lehce dopádlovali do naší cílové destinace Klášterce nad Ohří. Zde jsme ještě strávili jeden den prohlídkou naší poslední památky, a to zámku a zámecké zahrady a návštěvou výstavy obrazů a fotografií v místní galerii. Domů jsme dorazili dne 23. 7. živí, zdraví a příjemně unaveni.

Hana Žambůrková a Bára Doležalová
TOM 20902 Úhlava

World Scout Jamboree 2011 bylo ve Švédsku

Mezi účastníky mezinárodního setkání 40 000 teenagerů různých národností, vyznání i barvy pleti bylo letos také 280 Čechů, kteří před odjezdem v Praze vytvářeli pestrobarevnou zeměkouli.

Mladé lidi ze 150 zemí světa přišel pozdravit skaut a švédský král Karl XIV. Gustav – Češi jemu a jeho ženě předali symbolicky český skautský šátek.

Letošní XXII. Jamboree probíhalo od 27. července do 7. srpna nedaleko města Kristianstad na jihu Švédska. Bylo příležitostí vyzkoušet si nejen tradiční skautské činnosti a techniky, jako například vázané stavby, ale i zajímavosti a novinky, jako vodní zorbing.

Jednou z možností, jak lépe poznat kamarády z jiných zemí, bylo uvařit nějaké typického národní jídlo a pozvat k hostině některou z delegací. Táborová vesnička byla obrovská, na snímku je vidět jen část subcampu, kde se účastníci setkávali při prezentaci svých zemí a při některých aktivitách.

Foto Michala K. Rocmanová, Jakub Pavelka, Jan Hrnčíř a Jonas Elmquist/Scouterna

Masarykův tábor YMCA na Sázavě slaví 90 let

Patří ke kultovním místům nejen ymkařského táboření, ale můžeme říci, že svým stářím i organizovaného táboření na území naší republiky obecně.

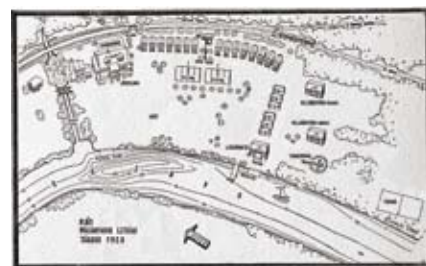

Tábořiště YMCA na Sázavě u Soběšín bylo zřízeno v roce 1921. Pozemek daroval pan hrabě Sternberg tehdejší YMCA a ta začala velmi rychle podnikat vše pro to, aby se z něj stal „Ráj hochů na Sázavě“, jak se mu během první republiky říkalo. Nejprve byl pouze stanový, později chatový a dodnes dodržuje původní půdorys rozestavení stanů/chatek, což lze vysledovat z historických fotografií či uvedeného plánu přibližně z roku 1947. Proběhly sezony do roku 1938, pak tábor obsadil Hitlerjugend. Ve vzpomínkách pamětníků, kteří pokračovali v táboření na protějším břehu řeky a mohli tak sledovat, co se v jejich milovaném táboře děje, se objevují činy velmi nepěkné.

Po válce pak opět YMCA zorganizovala tři sezony v letech 1945–47 (rok 1948 už opět proběhl na druhé straně řeky). Po komunistickém puči v únoru 1948 bylo totiž Ymce opět znemožněno jeho využívání, sloužil CKM – Cestovní kanceláři mládeže. Až po roce 1989 se pro YMCA otevřela možnost opět tábor využívat. Od roku 1994 jako správcům a od roku 2002 jako majitelům, i když za cenu podpisu nevýhodných smluv se státem zastoupeným FDM – Fondem dětí a mládeže (dnes již neexistujícím). Nejdůležitější osobou spojenou s táborem byl Joe First, který jej založil a dlouhá léta působil jako jeho ředitel a hlavní vedoucí. Spolu se svou manželkou byli táborníky velmi respektováni

až milováni. Díky nim získal tábor neopakovatelného ducha, na což tehdejší účastníci vzpomínají dodnes. Velkým významem je pro tábor také souhlas T. G. Masaryka, aby nesl právě jeho jméno. Táborníci napsali tehdejšímu panu prezidentovi dopis se žádostí, zda by své jméno propůjčil místu, kde se YMCA snaží působit na novou generaci – a on souhlasil. Jako člověk, který se zasadil o vznik YMCA v Československu, to jistě chápal jako další příspěvek pro rozvoj práce YMCA.

Hlavní náplní táborů byl v souladu s posláním YMCA rozvoj osobnosti mladých lidí, jejich duše, ducha i těla. Program byl velmi pestrý a také novátorský. Šlo o koncepční práci a objevovaly s v něm i aktivity, které YMCA přivezla do tehdejšího Československa ze zahraničí – volejbal, basketbal, playgroundball (softbal), lukostřelbu atd. Nedílnou součástí programu byla také výuka plavání a záchrany tonoucích. Pamětníci dodnes vzpomínají na soutěže mezi jednotlivými chatami, kdy každý tým bydlící spolu v chatě představoval některou zemi, vyrobil si její vlajku a hájil

její barvy v různých sportovních turnajích.

Tyto tábory byly pro účastníky nejen velkým zážitkem, ale byly mimořádné z mnoha dalších ohledů. Jednak svou otevřeností, představíme-li si, že v letech 1921 až 1939 se táborů účastnili táborníci z nejrůznějšího národnostního, náboženského i sociálního prostředí. Z historických pramenů se dozvídáme, že mezi účastníky byly děti z rodin českých, slovenských, německých, židovských, polských, rusínských a dalších. Vyznání pak katolického, evangelického, československého, židovského, ale také mormoni a ateisté. Výchovu charakteru mladých mužů osvědčil tábor jejich postoji a činy v těžkých dobách. Dokládá je citát Joe Firsta z roku 1945 při vztyčování vlajky na obnoveném táboře: „V duchu stále vidím Vás všech 413 umučených, popravených a na bojištích druhé světové války padlých Sázavanů, zas jak kolem vlajky s námi stojíte. Zemřeli jste, abychom my žili. Nechť je náš život i naše konání hodno Vaší velké oběti.“

Jaroslav V. Hynek, YMCA

Pionýrské tábory – rytíři i detektivové

Kdo se účastnil některého z táborů Pionýra, mohl počítat s tím, že zažije zajímavou, napínavou hru. A že ho čeká k rozlousknutí nejen jeden oříšek.

Ve „středověku“ pod Zubříčem

V letošním roce se přeměnila táborová louka Pionýrské skupiny M. Očadlíka Holešov nedaleko hotelu Zubříč ve středověké panství. Sjeli se tu děvčata i kluci, kteří chtěli společně odhalit tajemství Pána pokladu. Aby tak mohli učinit, museli se z nich nejdříve stát rytíři a valkýry. K tomu bylo zapotřebí splnit sedmero rytířských ctností, k nimž náležela jízda na koni, rétorika, zpěv písní, střelba z luku a podobně. Po splnění všech těchto ctností přijel nové rytíře pasovat král a královna ve společnosti královského chrta.

Slavnost byla pro všechny táborníky velkou událostí. Rytíři a valkýry byli rozděleni do šesti rodů, ve kterých dále usilovali o odhalení již zmíněného tajemství Pána pokladu. Ten jim na cestě za pokladem kladl spoustu překážek a nelehkých úkolů. Mezi ně patřila například celodenní výprava na zříceniny hradů Šaumburk a Zubříč, předávání zpráv pomocí středověkých posílů nebo noční hra v lese s cílem získat důležitou indicii.

Táborníci se během putování středověkem dozvěděli spoustu informací o životě v této době, a dokonce si i sami vyzkoušeli a vyrobili středověké hry, oděvy, účesy, zbraně, pečete a zúčastnili se rytířských turnajů.

Jarmila Vaclachová,
vedoucí tábora Podhradní Lhota

S důvtipem Sherlocka Holmese

Letní tábor, který pořádala Pionýrská skupina Zborovice, probíhal koncem července v malebném prostředí Hostýnských vrchů – v Rajnochovicích. Každé ráno družinky malých detektivů nedočkavě očekávaly nové vydání kresleného komiksu, kde se od Sherlocka Holmese dovídaly alespoň v náznacích, co je v další cestě za záhadami čeká.

Příjemným doplněním táborového programu byla návštěva příslušníků Policie

ČR – oddělení kriminalistiky a oddělení prevence, kteří dětem v praktických ukázkách přiblížili některé ze svých činností. Nadšení táborníci snímali otisky prstů i bot, řešili dopravní situace, seznámili se s částí policejní výstroje i výzbroje. A protože jednou z policejních složek je i jízdní policie, všichni uvítali možnost vyzkoušet si projížďku na koních (i když ne policejních).

V programu nechyběly ani typické táborové aktivity – táborák s opékáním špekáčků, volba táborové miss a missáka, noční hry a pozorování hvězdné oblohy, vlastnoruční výroba batikovaných triček a další. Poděkování si jistě zaslouží všichni dospěláci, kteří ve svém volném čase a bez nároku na odměnu tábor pro děti připravovali a pak spolu s nimi prožili zajímavých osm dní a sobě i všem kolem zase jednou dokázali, že na počasí zase až tak nezáleží...

Lenka Sakařová,
vedoucí PS Zborovice

Hlavní hygienik Michael Vít sondoval podmínky letních táborů: V pořádku, dětem tam svědčí...

V pořádku. Tak by se dal stručně shrnout pohled hlavního hygienika ČR Michaela Víta na zázemí dvou vytipovaných dětských letních táborů, které 19. srpna 2011 navštívil.

Na inspekční cestě ho doprovázeli ještě jeho kolega z odboru ochrany veřejného zdraví Ministerstva zdravotnictví Jaromír Hrubý, místostarosta Junáka Petr Vaněk a předseda České rady dětí a mládeže (ČRDM) Aleš Sedláček. Smyslem jejich „spanilé jízdy“ bylo ověřit si namátkou a přímo na místech samých, že vedoucí táborů, na nichž již tradičně kolem 200 000 dětí ročně tráví část svých letních prázdnin, z hlediska hygienického nic nezanedbávají.

První zastávkou byl tábor Ymky v za-

lesněné krajině u Nového Města nad Metují na Náchodsku. Podle vedoucí Miroslavy Homolové ho YMCA využívá nějakých 14 let; slouží především k rekreaci rodin s dětmi různého věku včetně těch nejmenších – a tomu odpovídá i programová skladba. „Skupiny jsou zaměřené na rozvoj partnerství, rodičovství a témata týkající se rodiny,“

zobecnila Miroslava Homolová zacílení aktivit, nabízených momentálně třem desítkám dětí, jejich maminkám a tatínkům.

Z pohledu hlavního hygienika šlo vlastně o stavební objekty, respektive chatky, kde probíhala svébytná forma tábora: rekreační akce rodičů s dětmi. „Tábor byl zajímavý i tím, že měl ve svém zázemí například tělocvičnu, kde mohli hrát různé hry, třeba volejbal nebo fotbal. Pevná kuchyně byla velice dobře vybavena pro danou organizaci a já si myslím, že tábor naprosto splňoval požadavky, které na letní rekreaci pro děti máme,“ vyjádřil svůj názor Michael Vít.

V případě druhého tábora šlo o „skautskou klasiku“ se vším všudy. Na lesní mýtině nedaleko obce Zderaz na Chrudimsku stála dvě indiánské týpí a za

nimi typické podsadové stany. Staly se dočasným domovem pro 22 dětí a šestici dospělých z 3. oddílu skautského střediska Slatiňany se sídlem v Orli a 1. smečku chrudimských Vlčat. „Tady to je naprosto jasný skautský tábor, který splňuje minimální požadavky z hlediska zdraví tak, jak je máme definováno. Klasické stany s podsadou, kde je izolace od země; je tu klasický velký stan, kde by eventuálně bylo možno odizolovat děti, které by byly nemocné; naprosto spartánské sprchy z bývalých CO-zásob... Myslím si, že to je tábor, kde se děti vracejí z konzumní společnosti k tomu, aby se – řekněme – uměly o sebe postarat,“ zhodnotil junácké prostředí hlavní hygienik ČR.

„Ukrojit chleba, namazat rohlík – to pro děti z první, druhé třídy je docela problém,“ poznamenal během prohlídky tábora jeho vedoucí Miroslav Bra-

bec–Konis. Návštěva si tam kromě pečlivě vedené dokumentace všimla třeba terčů pro vzduchovku, pro lukostřelbu, unikátního dřevěného kolotoče a na potoce stylového mlýnku, jakých se vidí už málo.

„Já jsem rád, že s panem doktorem Vitem a s panem doktorem Hrubým jsme měli opět po roce možnost podniknout takovou cestu. Snažíme se neustále monitorovat, jestli vyhláška pro pořádání zotavovacích akcí byla nastavena tak, aby byla k užítku věci: aby zbytečně neomezovala, ale aby plnila svůj účel. Totiž chránit děti a rodiče před výskytem možné infekce a jejich eventuálních důsledků,“ shrnul za ČRD M Aleš Sedláček.

Letošní cesta hlavního hygienika volně navázala na jeho loňskou návštěvu tří dětských táborů. Michael Vít se tam jel tehdy mj. přesvědčit o skutečném účinku chystaných změn v příslušné vyhlášce týkající se tzv. zotavovacích akcí. Jeho mise tehdy měla jako vedlejší efekt rozptýlení obav zkušených táborových

praktiků z dopadu legislativních změn na běžný táborový chod. Zmíněné no-

vinky v hygienické vyhlášce, avizované v létě 2010 médii, se nakonec ukázaly být v souladu s představami zneklidněných vedoucích. S odstupem času se dá dokonce říct, že poplašné zprávy hovořící bezmála o soumraku tradičního letního táboření dětí, nastartovaly pravidelný dialog mezi ministerstvem zdravotnictví a ČRD M v dané oblasti.

Tisková zpráva ČRD M

Kolpingovo dílo propagovalo drogovou prevenci

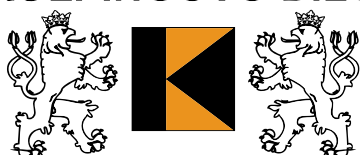

O víkendu 22.–23. července t. r. proběhl hudební festival Šatlava fest, který se uskutečnil na letišti Aeroklubu v Příbyslavi. Šatlava festu se zúčastnilo Spektrum – centrum primární prevence a drogových služeb. Spektrum připravilo celou řadu volnočasových aktivit pro děti i dospělé návštěvníky festivalu. Pracovníci terénního programu Spektra kontaktovali návštěvníky festivalu s informacemi o službách, které poskytují. Terénní program spadá pod Spektrum, které sídlí ve Žďáře nad Sázavou. Poskytuje nejednodušší formu pomoci uživatelům drog, jelikož nabízí své služby v jejich přirozeném prostředí, jako jsou ulice, parky, bary apod. Cílem terénního programu je prioritně vyhledávat a kontaktovat injekční uživatele

drog, jimž jsou návazně poskytovány další služby. Zároveň však pracovníci v terénu oslovují i širokou veřejnost, které představují svou činnost a poskytují řadu informací z oblasti užívání návykových látek. Veškeré služby terénního programu jsou poskytovány zdarma a se zárukou anonymity.

Příbyslav je jedno z měst v okrese Havlíčkův Brod, kde je terénní program Spektra realizován. Dále je to také Ždírec nad Doubravou, Světlá nad Sázavou a Ledec nad Sázavou. Samozřejmostí jsou pak města a obce na území okresu Žďár nad Sázavou. Za první polovinu roku 2011 měli pracovníci terénního programu 147 kontaktů s uživateli drog. Dále oslovili 624 lidí, které informovali o existenci, poslání a nabídce služeb a sebráno bylo 24 použitých injekčních

KOLPINGOVO DÍLO

ČESKÉ REPUBLIKY

stříkaček, které byly následně bezpečně zlikvidovány.

Další součástí Spektra je Centrum primární prevence, které realizuje programy primární prevence na školách v okrese Žďár nad Sázavou a Havlíčkův Brod.

Zřizovatelem Spektra je Kolpingovo dílo České republiky.

Josef Soukal,
vedoucí kontaktního centra

Mikulovské tábory nabídlý neotřelou zábavu

Celkem tři příměstské tábory a jeden pobytový připravilo na letošní prázdniny mladé občanské sdružení 7 DNÍ z Mikulova.

„Do vlastních táborů jsme se pustili až letos, i když bylo sdružení založeno na konci roku 2009. V létě 2010 jsme ještě sbírali poznatky jinde a vyzkoušeli si zorganizovat příměstský tábor s římským zaměřením. Protože se povedl a máme dlouholeté zkušenosti z různých oddílů a organizací, rozjeli jsme se naplno pod hlavičkou 7 DNÍ. O těchto prázdninách jsme zabavili 110 dětí a snažili se jim nabídnout lahůdky, ke kterým se jinde nedostanou,“ nastínila nabitý letní program předsedkyně sdružení Jiřina Falková.

Divadelní tábor probíhal 11.–15. července a děti zde celou dobu pracovaly s tématem pravěk. „Díky vstřícnosti Regionálního muzea v Mikulově jsme se podívali do expozice v Dolních Věstonicích, kde jsme se dozvěděli, jak se lovci mamutů oblékali, čím lovili, jak

pohrbívali. Potom si skupinky dětí vymyslely své pravěké příběhy, sepsaly je, rozkreslily a nacvičily. Kromě toho jsme si vyráběli sádrové masky, malovali si na obličej a navštívili koupaliště. Zúčastnilo se i sedm předškoláků, kteří se živě zapojili svou bohatou fantazií. Starší děti jim se vším pomáhaly, byli opravdová parta,“ pochvaluje si vedoucí. Čtyři představení pro víc než třicet příbuzných sehrály děti na závěr tábora v pátek, samozřejmě byly i vlastnoručně vyrobené kulisy a kostýmy.

Sportovnímu táboru od 18. do 22. července příliš neprálo počasí, zejména ve čtvrtek, kdy měly děti vyzkoušet lanové centrum v Brně. Vedoucí však vymysleli výborný náhradní program – aquapark a návštěvu zábavního parku Bongo. Mezi další aktivity patřily zábavné i soupeřivé hry a soutěže, vycházky

do přírody, návštěva chovatele klokanů a sportovní olympiáda.

Posledním z řady příměstských táborů pro mikulovské děti byl již osvědčený Římský tábor mezi 25. a 29. červencem. Program začal tradičně v expozici muzea Římané a Germáni pod Pálavou, kde děti vyplňovaly pracovní sešitky a setkaly se s „opravdovým Římanem“ Entisem. Po výrobě bezpečných zbraní v podobě měkkých mečů, kartónových štítů a římských lněných tunik sváděli táborníci cvičné souboje podle daných pravidel. Ve čtvrtek navečer tábor navštívili členové sdružení historického šermu Marcomania, jehož bojovníci vyzkoušeli mladé vojáky z válečnického umění. Ti nejdůležitější mohli poslední noc přespat ve stanech.

Studené a deštivé dny první poloviny

srpna patřily „velkému táboru“, aneb třináctidenní výpravě pětadesáti dětí a vedoucích na Podmítrov. Od 31. července do 12. srpna se všichni stali britskými policisty a vyšetřovali únos následníka trůnu prince Edwarda. Detektivní celotáborovou hru nakonec vyhrál oddíl Anglie. Před touto dramatickou závěrečnou etapou ale museli policisté projít důkladným výcvikem v policejní škole i v terénu. Kadeti se učili morseovku, šifry, uzly, zacházet s buzolou i GPS navigací, orientovat se podle map v terénu a nacvičovali na figuríně základy první pomoci. Kromě toho zkoušeli odebírat otisky prstů, poznávat stopy zvířat a vytvářet podobiznu pachatele – sádrový otisk obličeje. Na celodenní výlet vyrazily skupiny do Šiklova mlýna, na strašidelný Drax-moore a nejstarší lovili v okolí „kešky“. Nechyběly azimutové závody a bojovky, při kterých policisté prohledávali místo činu, chytali členy gangu, vyslýchali je a jednou téměř dopadli Velkého šéfa. Stačilo pár metrů... Ale on ujel ve speciálním bouráku ze třicátých let!

Snad každý den byl narušený bláznivým počasím, kvůli kterému vedoucí stále upravovali program. Deštivá odpoledne trávili táborníci u deskových a karetních her, každé slunné chvilky pak kluci využívali k hraní fotbalu a prolézání nízkých lanových překážek, které vedoucí ze 7 DNÍ umějí postavit. Přesto byl tento tábor nejpohodovější, jaký se dá zažít – děti byly hodné a šikovné, neřešilo se zlobení ani úrazy. Skvělá byla rovněž podpora rodičů, kteří věnovali na tábor sladkosti a drobné odměny, posílali spoustu dopisů i balíčků a nechávali milé vzkazy na našem on-line blogu www.tabor_mikulov.bloguje.cz.

„Největší dík patří vedoucím, kteří pracují s dětmi ve volném čase zcela zadarmo a někteří si dokonce berou dovolenou. Bez nich bychom fungovat nemohli. Za přispění děkujeme také všem, kteří nám poskytli zázemí, vařili chutné obědy nebo věnovali dětem sladkosti. Výtvarný materiál a lanové vybavení jsme nakoupili z grantu Nadace Vodafone ČR a dotací Města Mikulov, což umožnilo nastavit ceny táborů na příjemné částky,“ poděkovala Falková.

Táborové fotky a videa najdete na adrese www.7dni-mikulov.cz.

Všichni budou také vítáni na dalších akcích sdružení – výtvarné dílničky, dny deskových her a další aktivity připravujeme už od poloviny září!

Jiřina Falková,
předsedkyně 7 DNÍ, o.s. Mikulov

Převezměte terezínskou štafetu!

Vydejte se zpět o 70 let

Nechceme, aby se to, čím kluci a holky v Terezíně žili, co tvořili, nebo jejich tragické osudy, stalo jen předmětem bádání a vzpomínání. Proto zveme všechny duchem mladé k účasti v soutěži „Převezměte terezínskou štafetu“, kterou vyhlášíme u příležitosti smutného 70. výročí prvního pracovního AK transportu do Terezína. Záštitu nad soutěží převzal pamětník terezínského dětského časopisu Vedem Jiří Brady, který momentálně žije v Kanadě a paní Chava Pressburger, sestra šéfredaktora Vedem Petra Ginze. Na soutěži se dále podílí vzdělávací oddělení Židovského muzea v Praze a mnoho dalších pamětníků ghetta Terezín a našich příznivců.

První kolo startuje 15. září

Během tří kol soutěže můžete uplatnit nejen svoje znalosti historie, ale i fantazii, tvořivost a schopnost vyhledávat informace. Především ale můžete do hloubky proniknout do světa dětí, které žily za války v Terezíně, a po téměř sedmdesáti letech navázat společně se svými kamarády na jejich práci. Jak? To zatím tak úplně neprozradíme. Soutěž je určena především žákům 2. stupně ZŠ a nižšího stupně víceletých gymnázií, mohou se ale zúčastnit i mladší nebo naopak starší zájemci. Vůbec nevadí, pokud historie není vaší silnou stránkou, důležitá je chuť se něco dozvědět a zapojit se do dobré věci. Vyhlášení výsledků prvního kola proběhne v druhé polovině listopadu v Praze, kde jim budou z rukou pamětníků předány ceny. Druhé kolo budou řešit týmy 2-5 kamarádů, mohou se do něj zapojit všichni zájemci bez ohledu na to, jak se umístili v prvním kole. A na ty, kdo se propracují až do kola třetího, čeká tak trochu dobrodružná cesta do Terezína „Po stopách transportů“.

Více informací naleznete na
www.vedem-terezin.cz/soutez

„Přinášíme světlo do života potřebným“

Posláním Slezské diakonie je poskytování kvalitních sociálních a sociálně zdravotních služeb potřebným lidem na základě křesťanských hodnot.

Slezská diakonie je organizací s bohatou historií. Navázala na diakonickou práci vykonávanou v Těšínském Slezsku již od počátku 20. století. Dnes má přes 550 pracovníků, kteří pomáhají potřebným v Moravskoslezském, Olomouckém a Jihomoravském kraji. V centru pozornosti Slezské diakonie stojí lidé s handicapem, senioři, lidé bez domova, děti a rodiny – prostě všichni ti, kteří se dostali do nejrůznějších těžkých životních situací. Za minulý rok pomohla přes 7000 uživatelům.

sko, USA, Izrael, Dánsko, Švédsko, Itálie, Maďarsko).

Jak pomáháme dětem?

- Zlepšujeme kvalitu života dětí, které jsou ohroženy společensky nežádoucími jevy.
- Poskytujeme odborné poradenství pro péči o rodinu.
- Pořádáme kulturní, volnočasové i společenské akce pro rodiče s dětmi.
- Poskytujeme pobytové služby osobám opouštějícím školská zařízení či jiná zařízení pro péči o děti a mládež, osobám propuštěným z výkonu trestu.
- Pomáháme lidem – dospělým i dětem – ohroženým násilným chováním jiných osob.
- Poskytujeme ubytování matkám s dětmi, které se ocitly bez přístřeší.

Slezská diakonie pomáhá v mnoha střediscích také dětem s handicapem. Poskytuje jim i jejich rodinám podporu již od narození, a to v poradnách rané

péče. Pomáhá jim v každodenním životě osobní asistencí a jejich nejbližším odlehčovacími službami.

O děti dále pečují zaměstnanci v denních stacionářích a kvalitní vzdělání jim poskytuje diakonické školství, a to v mateřských, základních i středních školách určených pro děti s handicapem.

Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež Kanaan v Bohumíně

V současné době do Kanaanu dochází zhruba 28 dětí a mladých lidí ve věku do 26 let. Naším cílem je, aby děti a mládež u nás trávily kvalitně a záživně svůj volný čas. Proto pro děti připravujeme následující aktivity, které si ony náležitě užívají:

• **Klub vaření** – Zde se učíme vařit jednoduché pokrmy a společně stolovat. Na našem jídelníčku je například „vaječinka“, krupicová kaše nebo těstoviny. Vždy se dopředu domluvíme, jakou dobrotu si společně připravíme.

• **Počítačový klub** – V tomto klubu se seznamujeme s počítačem, pracujeme s internetem i počítačovým programem Word.

• **Hudební a taneční klub** – při tančení ožívujeme především tradiční romskou kulturu, což se nám daří. Letos jsme už třikrát vystupovali s romskými tanci a zpěvem (Den Romů v Karvině, Den otevřených dveří v Centru sociální po-

moci v Ostravě, Den dětí v Karviné). V Kannanu společně prožíváme také spoustu jiných aktivit. Např. křesťanský klub Benjamín (ve spolupráci se Slezskou církví evangelickou a. v.), vyrábíme korálky, malujeme na sklo, navštěvujeme tělocvičnu, pořádáme karnevaly i soutěže a také jezdíme i chodíme na procházky a výlety. Kromě uvedených aktivit dětem také radíme ve složitých situacích, doprovázíme je do škol, doučujeme je a společně pracujeme na osobních cílech, které si děti samy stanoví.

S Pohodou v pohodě

Středisko Slezské diakonie „Pohoda“ pracuje s dětmi a mládeží již deset let. Od roku 2001 fungovalo tři roky v Karviné-Hranicích jako středisko volného času, nyní působí sedmým rokem jako nízkoprahové zařízení pro děti a mládež (NZDM) v Karviné-Ráji. Je vyhledávaným zařízením umístěným přímo uprostřed sídliště. V současné době využívá jeho služeb od pondělí do pátku odpoledne (v létě i dopoledne) přibližně 70 klientů, přičemž průměrná návštěvnost je 20 klientů denně.

Za své existence coby NZDM se Pohodě podařilo několik věcí. V první řadě jde o postupnou rekonstrukci prostor a zajištění vybavení tak, aby se u nás děti cítily dobře. S tím souvisí pestrá nabídka služeb, která dokáže oslovit cílovou skupinu. Ceníme si i stálého pracovního týmu, jemuž se při jeho práci daří s většinou klientů navazovat kontakt a časem vybudovat vztah založený na důvěře a toleranci. Přátelskou, pohodovou atmosféru se snažíme budovat samozřejmě i mezi klienty.

V NZDM Pohoda se při své práci řídíme principem nízkoprahovosti, který představuje možnost zůstat v anonymitě, bezplatnost, rovnost, dobrovolnost

a nezávislost, respektování autonomie klientů.

Mezi silné stránky NZDM Pohoda řadíme:

1. otevřenost zařízení okolí, dobrou spolupráci a komunikaci s městem a dalšími subjekty;
2. dlouholeté členství v Pracovní skupině NZDM Moravskoslezského kraje;
3. spolupráci s Českou asociací Street-work.

Letos budeme slavit deset let, bude tedy jistě na co vzpomínat. Za nejvíce vydařené akce roku 2011 považujeme ty, které jsme mohli uskutečnit díky projektu „Se zdravým životním stylem v Pohodě“. Jedná se o preventivní programy na témata „Kyberšikana“, „Kouření“ a akce zaměřené na zdraví

a pohyb, jako návštěvy bazénu, solné jeskyně, aquacentra, bowlingu, minigolfu, jízdárny, turnaje v billiaru, vybíjené, pétanque či pohybová soutěž.

Klára Brzobohatá

Kontakt:

Slezská diakonie
Na Nivách 7
737 01 Český Těšín
tel.: 558 764 333
fax: 558 764 301
ustredi@slezskadiakonie.cz

č. účtu: 23035791/0100

www.slezskadiakonie.cz

Střediska Slezské diakonie, která jsou určena především dětem a rodinám:

Pohoda Karviná – nízkoprahové zařízení pro děti a mládež, V Aleji 435, Karviná, tel. 596 363 538, pohoda@slezskadiakonie.cz

Komunitní centrum – nízkoprahové zařízení pro děti a mládež Kanaan, Drátovenská 246, 735 51 Bohumín–Pudlov, tel. 596 011 722, kc.bohumin@slezskadiakonie.cz

On line Karviná – nízkoprahové zařízení pro děti a mládež, Fryštátská 168, Karviná, tel. 731 428 974, online@slezskadiakonie.cz

Mateřské centrum Rodinka Ostrava, Rolnická 55, Ostrava – Nová Ves, tel. 596 633 093, rodinka.ov@slezskadiakonie.cz

Sociální asistence v rodinách s dětmi ohroženými sociální exkluzí Ostrava, Bohumín, Rolnická 55, 709 00 Ostrava – Nová Ves, tel. 596 611 804, n.simikova@slezskadiakonie.cz

Sociální asistence Karviná – sociálně aktivizační služba pro rodiny s dětmi, Fryštátská 168, Karviná, tel. 596 323 032, sa.vedouci.ka@slezskadiakonie.cz

Sociální asistence Krnov, Rýmařov – sociálně aktivizační služba pro rodiny s dětmi,

Julia Sedláka 14, Rýmařov, Nám. Míru 13, Krnov, tel. 736 758 972, soc.as@sdk.cz

Sociální asistence Třinec, Český Těšín, Frýdek-Místek, Frýdecká 136, Třinec, tel. 558 990 402, soc.asistence.tc@slezskadiakonie.cz, Kostíkovo nám. 646, Frýdek-Místek, tel. 558 431 546, soc.asistence@slezskadiakonie.cz

Sára – azylový dům pro ženy s dětmi v tísni, Petrovice u Karviné 616, tel. 596 361 703, sara@slezskadiakonie.cz

Hannah Orlová – azylový dům pro matky s dětmi, Klášterní 367, Orlová, tel. 596 513 207, vedouci.adorlova@slezskadiakonie.cz

Chana Bruntál – azylový dům pro ženy a matky s dětmi, Kavalcova 7, Bruntál 792 01, tel. 595 178 794, chana@sdk.cz

Timotei Bruntál – dům na půl cesty, Kavalcova 7, Bruntál, tel. 595 176 770, timotei@sdk.cz

Sociální služby pro rodinu Havířov, Opletalova 4/607, 736 01 Havířov-Šumbark, tel. 596 883 305, l.honsarkova@slezskadiakonie.cz

Dětská sdružení jsou alternativou zájmových kroužků. Plnohodnotnou. A vyjdou levněji.

Začátek nového školního roku s sebou s obvyklou várkou „provozních“ školních starostí přináší ještě jedno staronové dilemma: Kdy, kde a jak má dítě trávit svůj volný čas? Ještě předtím, než padne směřodlatné rozhodnutí, měli by rodiče se svými ratolestmi probrat jejich zájmy i nabízené možnosti.

Z obsahu tiskové konference České rady dětí a mládeže (ČRDM) konané 30. srpna t. r. vyplynulo, že vedle četných hudebních a výtvarných kroužků či sportovních oddílů má smysl zalovit i v programových vodách rozličných dětských a mládežnických sdružení. Tím spíš, pokud rodiče na své potomky nekladou specifické nároky a nevidí jejich budoucnost ve vyhlášených koncertních sálech, na vernisážích prestižních galerií či ve vyprodaných sportovních halách...

Kam chodit...?

Dětská sdružení se tak stávají plnohodnotnou – a díky obětavosti dobrovolných vedoucích často i o poznání méně finančně náročnou – alternativou zájmových kroužků. Vcelku solidní rámcový přehled o stovce rozmanitých dětských organizací a spolků přináší kupříkladu web ČRDM (www.crdm.cz).

V řadách členských sdružení ČRDM si na své přijdou vyznavači tradičních tábornických a turistických výprav a táborů s puncem foglarovské či indiánské romantiky, stejně jako třeba nadšení radioamatéři a hvězdáři, malí hasiči a záchranáři, vyznavači keltských tradic, moderního tance nebo třeba jezdeckví. Konkrétní představu o tom jaké mládežnické oddíly, skupiny, kluby či kmeny v té které zvolené lokalitě působí, pak nabízí internetová databáze míst mimoškolní výchovy Kamchodit.cz (www.kamchodit.cz) „Tato databáze

má podobu interaktivní mapy, ve které si mohou zájemci vyhledat sídlo určitého oddílu nebo střediska volného času poblíž zadaného místa – příkladně jejich bydliště či školy,“ upřesňuje místopředseda ČRDM Ondřej Šejtka.

Devatero rad

Při výběru může pomoci i návodný text příhodně nazvaný „Devatero rad ČRDM pro rodiče při výběru mimoškolních aktivit“ (www.crdm.cz/devatero).

V Devateru jsou zevrubně rozebrány teze mj. o důležitosti celkového rozvoje dětské osobnosti, o zásadním významu dobré party, o přirozené proměně zájmů dítěte související s jeho vývojem, o spolupráci rodičů s vedoucími oddílů nebo o užitečnosti „zpětné vazby“ a příslušných referencí. „To, že tatínek jezdil celý život na zálesácký tábor, neznamená, že jeho dítě na něm bude šťastné:

třeba by ho bavilo kreslení nebo zpívání, třeba je umělecky zaměřené. Takže rodičům radíme, aby s dětmi opravdu hovořili, snažili se zjistit jejich zájmy, jejich přání a tato vyslyšet,“ poznamenal k metodě výběru volnočasových aktivit místopředseda ČRDM Ondřej Šejtka.

Rodiče podle něj také často zjišťují, zda je běžné, že děti – tak jako ty jejich – v dnešní době své aktivity často střídají. „A my na to odpovídáme jednoduše: to je správné, to je v pořádku,“ ujistil Ondřej Šejtka, „protože paleta aktivit je tak široká, že ony si k ní musí „přičichnout“, musí ochutnat, aby zjistily, co je vlastně baví. Co je tím, čemu se třeba i později v životě budou věnovat... Takže není vůbec problém, pokud dítě chce vyzkoušet nějaké aktivity, a vyzkouší si z nich jenom něco, protože takhle se hledá, to je zcela přirozené.“

Kolik za to?

Za povšimnutí při tom všem nepochybně stojí ještě jeden aspekt, byť o něm zástupci dětských sdružení zpravidla nehovoří tak často a hlasitě, jak by si možná zasluhoval: kolik za to. „V porovnání s komerčními kroužky, kde se suma za roční účast pohybuje v tisících

korun, za účast v dětských oddílech se pohybuje zhruba kolem dvou, tří set korun," přiblížila situaci ředitelka kanceláře ČRDM Petra Chourová.

Dětská sdružení povětšinou stojí a padají s dobrovolnou činností tisíců nadšených vedoucích, kteří svou práci pro dětský oddíl, družinu či skupinu vykonávají ve svém volném čase a bez nároku na odměnu. „Na členská sdružení nelze pohlížet jen jako na příjemce veřejných prostředků," upozornila Petra Chourová. Ekonomická analýza, kterou zveřejnila ČRDM na jaře letošního roku, dokládá, že tato sdružení generují značné hodnoty prostřednictvím dobrovolnické práce. Dobrovolníci se vzdávají při své pravidelné činnosti nároků na mzdu, v přepočtu je to asi třicet až padesát tisíc na jednoho dobrovolníka ročně, čímž vzniká roční úspora ve výši téměř jedné miliardy. Dobrovolnická práce tak šetří veřejné rozpočty nebo finanční prostředky rodin – podle toho, kdo by musel zmíněné aktivity jinak hradit," vysvětlila ředitelka Kanceláře ČRDM.

Vezmou-li se navíc v úvahu dotace – MŠMT, na krajské i obecní úrovni – a fakt, že značná část spolkových aktivit se může opírat o infrastrukturu v majetku daných organizací, je zřejmé, proč stojí méně peněz. „Ubytování pak stojí desítky korun za noc pro jednoho člověka, takže je opravdu dostupné, třeba i pro sourozence v oddíle," upřesnila Petra Chourová.

Po profesionální stránce si přitom dětská sdružení nejen nijak nezadají s úrovní komerčněji pojatých volnočasových aktivit pro mladé, ale leckdy je dokonce „trumfnou“. Nehledě na to, že smyslem jejich činnosti není dosáhnout co nejlepšího výkonu jejich svěřenců, nýbrž snažit se je také trochu vychovávat...

Klubovny rozmanitých dětských spolků nalezneme prakticky po celé naší republice. Na interaktivní mapě Kamchodit.cz je možné se doklikat na více než patnáct set organizačních jednotek a sdružení a organizací. Jsou tu mladí hasiči, záchranáři, folkloristé, tomíci, skauti, pionýři, brontosauři, woodcraftaři, chovatelé, debrujaři a kdoví kdo ještě.

V době, kdy se hovoří o ekonomické recesi, škrtech ve všemožných výdajích a potřebě šetřit, může být celkem užitečné vědět, že v oblasti volnočasových aktivit naší nejmladší generace existuje takhle pestrá nabídka. A že je cenově dostupná prakticky všem.

Jiří Majer

Z kanceláře ČRDM

Už počtvrté se letos v červnu vyhlášovaly výsledky soutěže Má vlast v srdci Evropy – poznej ji a chraň, která chce podnítit mladé lidi k poznávání a ochraně památek. Organizuje ji Památková komora, pomáhá ČRDM a letos i Národní institut dětí a mládeže. Více viz: www.adam.cz/mavlast

Představenstvo ČRDM vyjádřilo hluboké politování nad tím, co se koncem července stalo v Norsku na ostrově Utoya na táboře sociálnědemokratické mládeže Norské dělnické strany. „Pobyt v přírodě je pro mnoho našich sdružení společným výchovným prostředkem. Ani ve snu nás dosud nenapadlo, že by se teroristický čin mohl odehrát právě při volnočasové aktivitě mládeže. Nyní je to realita. Věnujme, prosím, tichou vzpomínku všem nevinným, kteří byli zavražděni, i těm, kteří masakr přežili," stojí v krátkém prohlášení ČRDM, podepsaném jeho předsedou Alešem Sedláčkem.

Pokračování projektu mezistátní česko-izraelské mládežnické výměny přivedlo koncem léta další skupinu zahraničních hostů do Prahy, kde se jim věnovali a o program postarali lidé z ČRDM a jejích členských sdružení.

V první polovině září vycestovalo 10 zástupců sdružení a ČRDM v rámci výměny mládeže do Korejské republiky, aby poznali tamní kulturu a mladé lidi. Česká část výměny proběhla před rokem.

Kateřina Blandová a místopředseda ČRDM Ondřej Šejtka (oba z Asociace TOM) si 10. září 2011 v pravé poledne na louce u kostelíka sv. Klimenta na Levém Hradci rekli své „Ano“.

Česká rada dětí a mládeže se rozhodla připomenout letošní výročí – 800 let od narození Svaté Anežky České výsadbou sta kmínků lípy srdčité – a za tímto účelem připravila na začátek listopadu projekt nazvaný Stromy Anežky České.

Skvělý úspěch našich mladých hasičů

Členové naší dorostenecké reprezentace SH ČMS měli koncem června hodně napilno: bojovali o medaile na II. mistrovství světa dorostenců v požárním sportu – a vedli si skvěle – přivezli z MS v Petrohradu pět medailí a Jan Gášek je mistrem světa! Jejich premiérovému vystoupení na MS přitom předcházela pouhá půlroční příprava.

Vše začalo v sobotu 25. 6. závodem na věžích. Kluci trochu v obavách sledovali ruské „veverky“, jak se prohánějí po žebřících, ale nezlomilo je to. Jako první se na start postavil Vláďa Šenk a premiérový start českých dorostenců zvládl perfektně. Na něj navázal i jeho těžkovický spolubojovník Bohdan Sroka. Posledním želízkiem v ohni byl Honza Gášek, který předvedl jistý výkon a hned se zařadil mezi favority soutěže. Ve druhém kole se dokázal ještě zlepšit, a zajistil si tak účast ve večerním finále. Ve střední kategorii všichni kluci zalezli podle plánu bez výraznějších výkyvů. Pak se již začala věž chystat na nejstarší kategorii, která leze o patro výš. Start sedmnácti- a osmnáctiletých chlapců byl urychlen o tři čtvrtě hodiny a na to zřejmě doplatili naši dorostenci, kteří se nestihli na start připravit a rozběhat. Těžko se jim pak chytaly nástupy soupeřů a nedařily se zápichy. Všichni tak zapsali pokusy hluboko po svoje možnosti. V celkovém součtu po první disciplíně patřilo Čechům 7. místo. Odpolední program se nesl ve znamení slavnostního zahájení, představení družstev a doprovodného programu, který sledoval zaplněný stadion, na němž se občas dala zahlédnout i česká vlajka. Zlatým hřebem programu bylo večerní finále jednotlivých kategorií. Mezi mladšími se na start postavil Honza Gášek. Start se mu povedl perfektně. Pod věží byl první a hnal se naho-

ru. V přemíře snahy ovšem při zálezu zakopnul o parapet a oknem dovnitř proletěl po hlavě. Naštěstí se mu poda-

řilo trefit došlapy a časomíru zastavil ve třetím nejlepším čase. První česká medaile byla na světě!

Ve čtvrtek byly na programu stovky a v nich jsme doufali v medailový úspěch. Ten na sebe nenechal dlouho čekat. Z prvního místa do finále postoupil Jan Gášek a ve finálovém běhu zvítězil v novém světovém rekordu 17,24. Výborné výkony předvedli „mimina“ Vláďa Šenk a Bohdan Sroka, kteří přidali dvacítkové časy. Naprosto nečekané výkony předvedli kluci ze střední kategorie. Martin Lidmila si časem 16,60 zajistil postup do finále z druhého místa a Tomáš Weidinger s novým osobním rekordem zůstal těsně před finálovými branami. Neztratil se ani Matěj Krayzel, který na poslední chvíli nahradil zraněného Tomáše Vlčka a sedmým místem potvrdil převahu Čechů ve střední kategorii. V samotném finále Martin Lidmila vsadil na risk, který by mu mohl přinést zlato, ale jeho volba nevyšla a skončil bez medaile.

Ve starší kategorii chtěli kluci odčinit výpadek z předešlého dne a podařilo se. Základní kolo vyhrál o pouhou setinu sekundy František Kunovský, Michal Bulín byl devátý a Petr Vaculín dvanáctý. Ve finále svedl nádherný souboj o zlato František Kunovský, ale umění mladého Rusa bylo nad jeho síly. I tak byla radost ze zkompletované sady medailí veliká. Český tým v celkovém hodnocení sto-

vek vyhrál a posunul se na páté místo celkového pořadí.

První štafeta se klukům moc nepovedla. Franta Kunovský se při seběhnutí z kladiny zranil a k poslední předávce jen dokulhal. Čas 62,16 stačil „jen“ na 4. místo. Nejdůležitější však bylo, co Františkův kotník, protože regule šampionátu nepovolují nasazení náhradníka. Během čtvrt hodiny po obstřihu, ledování a zatejpování následovalo pomalé rozhybání a nakonec rozhodnutí nastoupit ke druhému pokusu. Výsledek 59,79 znamenal zlepšení na třetí místo a další bronz pro českou výpravu.

Závěrečný den byly na programu požární útoky. Před nimi patřilo české „komandě“ čtvrté místo o dva body za Bělorusy. První pokus vypadal hodně nadějně, ale prostřik na levé straně znamenal 26,37 a třetí místo. Bělorusové skončili s neplatným pokusem a v ten moment by patřil celkový bronz české výpravě. Ve druhé rundě se naši kluci zlepšili na 23,73 a museli čekat, jak dopadnou Bělorusové. Výsledek 25,84 posunul Bělorusy na čtvrté místo, těsně

za naše, a tím uhájili celkový bronz. Na konto české výpravy přibyla další bronzová medaile za požární útok a v celkovém hodnocení to byly nepopulární „brambory“. I tak se jedná o vynikající umístění českých dorostenců, při své první účasti na této světové akci. „Všichni kluci předvedli své maximum,“ dodává vedoucí reprezentačního kolektivu Monika Němečková, „zaslouží si

naš obdiv i obrovské poděkování. Jeli jsme si pro zkušenosti a přivezli medaile. Věřím, že klukům nasazení vydrží a že jejich úspěch bude motivací pro další mladé členy SH ČMS. Poděkování patří všem, kdo se více či méně o reprezentační tým starali, mateřským SDH, rodičům, kamarádům i komerčním partnerům, kteří nás podporovali. Petrohradské mistrovství je bezesporu jedním z důkazů dobré práce s dětmi a mládeží v rámci SH ČMS, a to nejen v oblasti požárního sportu. Bez dlouhodobé systematicky řízené mimoškolní činnosti si podobné úspěchy lze jen těžko představit. Proto smekám před všemi vedoucími kolektivů MH, ať se nám všem dobrá práce daří i v budoucnu“.

Karel Švéda,
tiskový zpravodaj
reprezentace dorostu SH ČMS

Jednou větou ze sdružení dětí a mládeže

V režii Občanského sdružení ZIP – Zábava Informace Poradenství a pomoc proběhl 27. srpna v Havířově pátý ročník festivalu pro mladé „Kompot 2011“, zaměřený na hudbu a pouliční umění.
www.zdrhovadlo.cz

Pražský arcibiskup – a duchovní správce Kolpingova díla ČR – Dominik Duka přijal 23. srpna t. r. zástupce této naší organizace spolu s jejich návštěvou z Kolpingova díla Südtirol (Jižní Tyrolsko).
www.kolping.cz

Členové Hnutí Brontosaurus reprezentovali Českou republiku na mezinárodní mládežnické výměně v portugalském městě Porto; námětem setkání se stala obnovitelná energie, její zdroje a využití, včetně nakládání s odpadem.
www.brontosaurus.cz

Členové a příznivci INEXu – Sdružení dobrovolných aktivit oslavil koncem srpna dvacet let činnosti této neziskové organizace.
www.inexsda.cz

Moravští a slezští členové mezinárodní mládežnické organizace Royal Rangers reprezentovali na přelomu července a srpna Českou republiku na setkání Eurocamp 2011 ve Francii.
www.royalrangers.cz

Stovka dětí a vedoucích z České republiky a ze Slovenska strávila první srpnový týden v italském Romano Bassano na mezinárodním camporee adventistického dětského Klubu Pathfinder.
www.pathfinder.cz

Pod názvem „Unify 2012“ hodlá skotská YMCA uspořádat počátkem příštího roku mezinárodní konferenci na téma křesťanské poslání.
www.ymca.cz

Sdružení evangelické mládeže (SEM) v ČR přichystalo v druhé červencové dekádě v jihočeském Strmilově pro účastníky a účastnice kempu pro mládež „Pod jednou střechou“ čtyři kurzy – biblicko-tematický, divadelní, filmový a taneční.
www.semcr.cz

Chovatelský dorost si v srpnu v Opavě zasoutěžil na své 43. zájmové Olympiádě mladých chovatelů.
www.cschdz.cz

Nádherná tradice zářijového setkávání dětí z národopisných souborů z různých koutů ČR s dětmi z folklorních souborů jiných zemí už podevatenácté proměnila Lázeňské náměstí a kolonádu v Luhačovicích na pestrobarevný jazykový Babylon.
www.folklornisdruzeni.cz

Celostátní vzájemná výměna zkušeností (CVVZ) je tradiční akcí určenou především dobrovolníkům pracujícím s dětmi a mládeží. Její letošní ročník se koná od 16. do 20. listopadu v Hradci Králové...
www.cvvz.cz

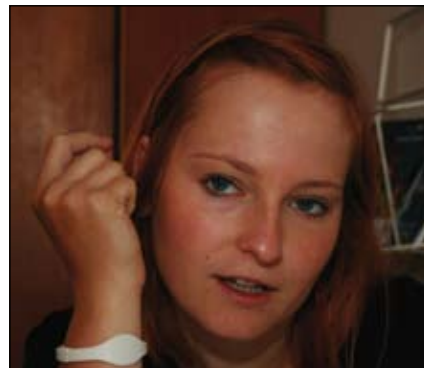
Stačí nám vaše nadšení

Rozhovor s koordinátorkou dobrovolnického projektu „Tamjdem“ Markétou Votavovou, členkou Duhy – sdružení dětí a mládeže pro volný čas, přírodu a recesi

Název projektu, který koordinujete, jako by ujišťoval zájemce, kteří by se do něj rádi zapojili, že ono zásadní rozhodnutí právě padlo – a že „tam jde“. Kam vlastně míváte namířeno...?

Do českých neziskových organizací. Protože projekt je zaměřen na pomoc českým neziskovým organizacím, na zprostředkování bezprostředního zážitku z českého neziskového sektoru mladým lidem včetně cizinců skrze dobrovolnickou práci. Spolupracujeme s mnoha různě zaměřenými neziskovkami, čili zájemci o projekt mají velký výběr a tedy i šanci poznat neziskovku, jejíž zaměření je zajímavé. Od roku 2007, kdy projekt vznikl, jsme navázali spolupráci už s více než 40 organizacemi v ČR a zrealizovali jsme 65 víkendových projektů. Témata jsou opravdu pestrá, např. pomáháme sdružením pracujícím s lidmi s handicapem, s hiporehabilitací, s cizinci v ČR (s uprchlíky i imigranty), s alternativními divadly, buddhistickými a jogínskými centry, podílíme se na zachráně kulturních památek, pracujeme s dětmi a mládeží nebo jezdíme do ekologických center či do ZOO.

Kromě pracovní náplně je na Tamjdemech i velký přesah do zážitkové a vzdělávací sféry. V organizacích pro nás pořádají exkurze, workshopy s tematikou, na niž se soustředí, nebo i výlety do okolí. Spolu pak hrajeme hry, společně si vaříme... je to tak trochu jiná zábava.

Které položky obsahuje aktuální soupiska tamjdemových cílů? A je pro jejich naplnění významné, že nedávno začal nový školní rok?

Naše cíle jsou vlastně od začátku projektu stejné. V zásadě jsou tři. Prvním je zprostředkovat české veřejnosti bezprostřední kontakt s českým neziskovým sektorem. Za druhé ukázat mladým lidem, že se dá volný čas trávit i trochu jinak, totiž dobrovolnickou prací – a že dobrovolnictví může být i zábavou. A za třetí je to samotná pracovní výpomoc neziskové organizaci, ve které se skrývá výchova k občanské odpovědnosti, k poznání hodnoty práce.

A co se školního roku týče, Tamjdemy probíhají jen během něj, o prázdninách je nepořádáme.

Odkud čerpáte své náměty, tipy pro akce Tamjdemu? Jaký je zhruba podíl těch, které si plánujete dlouho dopředu a těch, do nichž shodou nejrůznějších okolností skočíte takzvané rovnýma nohama?

Řekla bych, že poměr je tak dvě třetiny ku jedné třetině. Se začátkem každého nového kalendářního roku stanovujeme celoroční plán. Vzhledem k tomu, že se akce konají dvakrát do měsíce, dva až tři měsíce dopředu domlouváme s organizací, kam jedeme, přesný termín a další podmínky. Ale v jedné třetině případů se stane, že někde potřebují rychlou pomoc a osloví nás přímo. To pak hledáme vhodný termín a tvorba plánu tamjdemového programu na celý rok připomíná puzzle – hledání správných dílků nějakou dobu trvá.

Náměty a tipy čerpám hlavně z internetu. Snažím se najít tematicky zajímavé funkční organizace, které by uvítaly pracovní výpomoc. Samotní dobrovol-

níci také přináší tipy na spolupráci a pak nás oslovují i přímo neziskové organizace a dobrovolnická centra.

Jak byste popsala typického účastníka víkendové akce Tamjdemu?

Na Tamjdemu je hezké to, že s ním jezdí skutečně lidi všech věků, profesí, lidí různých zájmů. Typický účastník je ve věku tak dvacet tři, dvacet pět let, student nebo někdo, kdo je krátce po škole a začíná v práci. Pohodář. Jde o lidi vnitřně otevřené, naprosto bezproblémové a je fajn, že na Tamjdemech je značná koncentrace právě takových lidí. Dobrovolnická skupina není uzavřená. Vždycky se přihlásí někdo nový a neví, co všechno může čekat. Všichni nováčci o to snadněji do skupiny zapadnou.

Jde z jejich strany spíše o náhodné, jednorázové podniky na základě okamžitého rozhodnutí, nebo i ti Vaši „dobří holubi se vrací“...?

Vrací se, vrací se. Což je perfektní – a o to nám jde. Většinou to začíná právě u spontánní aktivity, díky níž si lidé řeknou, že chtějí vypadnout ze svého každodenního života. Brouzdají na internetu a stane se, že najdou Tamjdem. Anebo se o projektu dozví přes kamarády, kteří jim řeknou: Byl jsem na téhle akci a bylo to příjemné, na víkend jsem vypadl z města, ze studia a tak... Spontánnost pak nastartuje dlouhodobější spolupráci; lidem se líbí, že se naše cíle plní, že „tam jít“ má smysl a řeknou si, že volný čas jde trávit i trochu jinak. A že i když to „trochu jinak“ znamená práci pro nějakou neziskovku, tak je přínosem – jak pro onu neziskovou organizaci, tak pro ně. Tohle se opravdu daří a jsme za to moc rádi. Dokonce se z našich dobrovolníků postupně stávají i organizátoři tamjdemových víkendů jako takových: lidé si berou na starost dílčí úkoly, jako je třeba kontaktování neziskové organizace s vedením konkrétního víkendového projektu.

Jak jste se Vy sama dostala k práci, již vykonáváte? Co z ní máte Vy a co – alespoň podle Vašeho mínění a jistě i zkušeností – z ní mají všichni ti, kteří se projektů účastní?

Byla jsem dlouho dobrovolníkem jed-

né dužiny (organizační jednotka Duhy), Duhy Tangram. Na jedné z aktivit jsem se seznámila s tehdejší autorem a koordinátorem Tamjdem Štěpánem Zelingerem a pak, až dva roky nato, jsem vyjela na svůj první Tamjdem. Tím začala moje spolupráce s Tamjdemem a pak na jaře 2009 jsem se ujala koordinování...

Pokud jde o benefity, pro mě jsou velké. Vstup do neziskové sféry, do pozice koordinátora mi v mnohém otevřel oči. Předtím jsem se účastnila mnohých aktivit jen jako dobrovolník a nikdy mě nenapadlo, jaká práce za tím stojí. Ve své práci se cítím být užitečná, má smysl pro mě, pro účastníky, pro neziskovky, potažmo pro společnost a získávám drahocenné zkušenosti. Jsem také vděčná, že můžu pracovat z ústřední kanceláře Duhy, kde je podnětné a povzbuzivé prostředí.

Z hodnotících dotazníků také vím, že náš projekt je pro účastníky přínosem. V naprosté většině případů účastníci na otázku, jestli jim projekt pomohl objevit nové ideály nebo v nich vzbudil touhu něco nového podnikat, odpovídají

kladně. Lidé odjíždějí z našich víkendů nabití energií, nápady, chutí něco tvořit. Byť by to bylo „jen“ to, že se zúčastní dalšího Tamjdemu. I to je pro ně pokrok a velký benefit. Setkávají se s neziskovým sektorem, poznávají nové lidi, takže mají šanci uzavřít nová přátelství, a díky Tamjdemu mohou nabýt i nových zkušeností a dovedností. Setkávají se tu cizinci s Čechy, a lidé tudíž mohou kupříkladu využít svých znalostí anglického jazyka.

Představme si, že někdo, koho tohle naše povídání třeba zaujalo, by si chtěl vyzkoušet, jak to na takové akci Tamjdemu chodí. Co mu poradíte, aby udělal? A když už jsme u toho, limituje ho něco? Například věk, fyzická kondice, jazyková výbava...?

Stanovili jsme spodní věkovou hranici osmnáct let, horní hranice stanovena není. Postačujícím kritériem je nadšení člověka pro věc, pro práci, fakt, že

se hlásí proto, že chce něco užitečného dělat. Víkendy vedeme, pokud je to potřeba vzhledem k cizincům, dvojjazyčně – česko-anglicky. Překládání se ujímají i samotní účastníci a mají tedy šanci si procvičit angličtinu. Cizinci, kteří s námi občas jezdí na víkendovky, se naopak snaží mluvit česky. A když je nejhůř, tak se i rukama a nohama domluvíme a hodně se tím učíme. Tedy limity? Nám skutečně stačí nadšení. Už dvakrát se Tamjdemu zúčastnil i kloučák s mentálním handicapem a vše dopadlo perfektně. Účastníci odlišnost dokázali reflektovat a pomáhali a on byl nadšený.

Jediné, co zájemce musí udělat, je vyplnit internetovou přihlášku (www.trochujinak.cz). Může si také požádat o pravidelné zasílání e-mailových přihlášek, aby mu případně neuniklo něco zajímavého.

Za rozhovor poděkoval
Jiří Majer

Foto archiv Markéty Votavové

Chcete nabídnout svou pomoc při řešení mimořádných událostí?

Představenstvo ČRDM na svém posledním Valném shromáždění představilo záměr vytvoření databáze možností, kterými by sdružení v případě povodní či jiných krizových stavů mohla účinně pomoci postiženým. Tato konkrétní nabídka pomoci s kontaktem by byla ze strany ČRDM předána vedení záchranného systému v příslušné lokalitě buď přímo, nebo ve spolupráci s příslušnou krajskou radou dětí a mládeže.

V případě, že se rozhodnete nabídnout svou pomoc, prosím, zaregistrujte se na adrese:

<http://shortlinks.crdm.cz/formular-izs>

Osmý Pražský jarmark na Ovocném trhu

V úterý 30. srpna 2011 večer skončila v Praze na Ovocném trhu šestidenní přehlídka lidového umění z celého světa. Letošnímu 8. Mezinárodnímu folklornímu festivalu Pražský jarmark – na rozdíl od minulého roku – počasí přálo, proto není divu, že až na páteční podvečer, kdy se nad hlavním městem přehnala bouře, sledovalo vystoupení přeplněné náměstí. Podle pořadatelů celkem dvanáct programových bloků ve dnech 25.–30. srpna zhlédlo na 90 000 lidí!

„Zájem o účinkování na Pražském jarmarku byl veliký, určitě se nikdo nenudil, protože se v programu střídaly soubory dětské, dospělé i smíšené, profesionální umělci s těmi, kteří přinášeli autentický folklor své vesnice, naše soubory se skupinami z Evropských i zámořských zemí,“ řekl dramaturg a režisér festivalu Dušan Gelien. „Diváci Pražského jarmarku viděli více než dvě desítky našich a zahraničních špičkových folklorních souborů.

České tance a písničky poprvé přijely zatančit a zazpívat i soubory našich krajanů ze zahraničí. V sobotu odpoledne se staly hosty Pražského jarmarku chor-

vatské soubory Holubička z Daruvaru, Srděčko z České obce Bjelovar, Česká beseda Prekopakra Pakrac a z ukrajinské vesničky Mykolajivka poblíž města Vinice soubor Studánka – Holenderští Češi. Publikum s dojetím sledovalo, s jakou láskou, entuziasmem a pocitem hrdosti krajané předváděli české písničky a tance, které se naučili od svých rodičů a prarodičů a které je poutají k jejich původní vlasti.

Za osm let svého trvání se MFF Pražský

jarmark stal největší přehlídkou zahraničních folklorních souborů v celé republice. Během jeho nedlouhé historie viděli diváci na Ovocném trhu lidové umění doslova ze všech kontinentů, od Cookových ostrovů, Nového Zélandu, Indonésie přes Japonsko, Čínu, Asii, Kongo, Kapverdské ostrovy až po Mexiko a Latinskou Ameriku. I letos byly k vidění na Pražském jarmarku umělecké skupiny a soubory takřka z celého světa.

Folklorní sdružení ČR

Školení P3 ve španělské Pamploně

Nových zkušeností není nikdy dost, proto **Hodina H** z Pelhřimova vyslala Jitku z Třebíče, Pavla z Humpolce a Martu z Brna na školení týkající se programu Mládež v akci. Projekt se konal ve městě Pamplona na severozápadě Španělska.

P3, neboli Participation – Partnership – Policy, měl za cíl seznámit účastníky, to je pracovníky s mládeží a programem Mládež v akci z různých evropských zemí, se strukturou programu. Dalšími důležitými body programu byly diskuze a následné odpovědi na otázky typu: jak se dá spolupracovat na mezinárodní úrovni, jaké metody je vhodné používat při projektech a jak celkově by měl projekt vypadat. Nejenom jak by měl vypadat, ale také jak projekty reálně vypadají a jak se dělí dle toho, jaké jsou jejich cíle a metody participace. Vyvrcholením kurzu byla práce na vlastním projektu, který měl ideálně odpovídat akci Projekty participativní demokracie a Setkání mladých lidí a činitelů odpovědných za mládežnickou politiku, kterými jsme se podrobněji zabývali.

Česká účastnice projektu Jitka dodává: „Musím říct, že s průběhem i výsledkem naší práce jsem mile překvapena. Naše pracovní skupina sestávající se z týmu Čechů, Chorvatky a 2 Litevců začala vytvářet projekt 5.1 zaměřený na evropský multikulturalismus a xenofobii panující ve všeobecném povědomí Evropanů. Tímto směrem jsme se vydali

zejména i vzhledem k tragické události toho léta, xenofobně až nacionalisticky motivovaným hrůzným činem v Norsku.“

Více informací o **Hodině H** najdete na www.hodinah.cz.

Jitka Zimková

Kulatý stůl neziskovek s prof. Karlem Eliášem

Kulatý stůl s Prof. Dr. JUDr. Karlem Eliášem, klíčovou osobností přípravy zásadní normy občanského práva – budoucího Občanského zákoníku se konal 18. července 2011 v Evropském domě v Praze.

Diskuse se účastnily téměř čtyři desítky zástupců neziskových organizací pracujících v oblasti výchovy dětí a mládeže, životního prostředí, sociálních služeb a dalších spolků, také zástupci ministerstev, několik senátorů a poslanců či jejich asistentů.

Živě se debatovalo o statutu veřejně prospěšných organizací (VPO) a o spolkovém právu v navrhovaném Občanském zákoníku (dále jen OZ). Kulatý stůl pořádala Česká rada dětí a mládeže v rámci Evropského roku dobrovolnictví 2011, který si klade za cíl vytvořit dobré podmínky pro činnost dobrovolníků.

Po úvodním přivítání předsedy ČRDM Aleše Sedláčka se ujal slova prof. Karel Eliáš, který upozornil, že jednání k OZ budou skončena v září. Poté vystoupil Petr Bergmann ze sdružení Spiralis s tezí, že vlastně neziskové organizace statut veřejné prospěšnosti nepotřebují, a tázal se, proč tedy legislativci tuto kodifikaci vytvářejí.

Prof. Eliáš odpověděl, že zaprvé jsou některá sdružení, která statut chtějí, a za druhé že na to, aby definice vznikla, byl vznesen požadavek již v letech 2000–2001 na jednání vlády, což bylo jasným zadáním zákonodárcům. Dodal, že by nebyl problém veřejnou prospěšnost zlikvidovat v OZ a zřídit ji v zákonech daňových, a podotkl, že k tomu, kdo dosáhne na statut VPO, budou možná mecenáši vstřícnější... Na to reagoval Marek Šedivý z Asociace VPO, že se definice Statutu VPO týká všech právních forem a ne jen neziskových nevládních organizací (NNO), které navíc mají již

v názvu, že nemohou vytvářet zisk, což by statut VPO mohl řešit.

K tomu podotkl Tomáš Řehák z Junáka – svazu skautů a skauťek ČR, že považuje za nešťastné, když polovina podmínek k VP je uvedena v OZ a druhá polovina v jiných zákonech. „To nejhorší, co se může stát, je, že budeme mít status VP, který bude jen dalším líbivým nátěrem, za který se schová cokoliv,“ dodal.

Milena Černá z Výboru dobré vůle Olgy Havlové upozornila na to, že se neziskový sektor stále vyvíjí, avšak dosavadní dvacetiletý neustálý růst neziskového sektoru jí připadá „novým všeurčujícím a všelimitujícím principem veřejné prospěšnosti mírně oktrojovaný“. Na to konstatoval Petr Bergmann, že NNO se mohou vyvíjet tak, jak bude pro společnost potřeba, což doložil několika příklady z historie. Dále dodal, že definice stejně nic nevyřeší, protože bude jen pro ty, kdo se ke statutu přihlásí. Tomáš Novotný z Asociace turistických oddílů mládeže upozornil, že některým NNO může „nálepka“ VPO i uškodit, protože

zejména v menších obcích si lidé neznají této problematiky z VP udělají na ně bič.

Prof. Eliáš vysvětlil, že Občanský zákoník chce vytyčit čtyři obecné znaky VPO, a že statut VP bude moci být odejmut organizaci soudní cestou, a návrh k tomu může dát i konkurent.

Debatující dále upozornili na to, že v Evropě je trend státní prostředky pro NNO omezovat a bude třeba se více obracet na sponzory.

Aleš Sedláček navázal názorem, že doposud byl statut VPO prezentován jako potřebný kvůli přístupu ke státním prostředkům, ale že zde z úst prof. Eliáše zaznělo, že „pokud by VP nebyla branou k veřejným prostředkům – a to je nová informace, že je to přístup k daňovým benefitům... To je ale trochu jiné pojetí, a to by pro většinu problém nebyl. Většina těch organizací má zisk nula nula nic, a naprosté většiny organizací, které zde zastupují, se 200 000 individuálních členů ve sto organizacích sektoru dětí a mládeže, se to netýká, protože když jdeme do detailu, tak nějaký zisk realizují jen ty největší... Takže my bychom si to ani nevyřizovali, protože bychom to asi nepotřebovali, zatím nám to ale bylo prezentováno jinak.“

Na závěr Aleš Sedláček poděkoval přednášejícímu prof. Eliášovi i všem přítomným za účast. Nakonec zopakoval základní myšlenku – nezavádět kogentní (donucovací) ustanovení nikde, kde to není nutné.

Michala K. Rocmanová

Foto Michala K. Rocmanová

Budoucnost je otevřená.
Stejně jako vaše pojištění.

POJIŠŤOVNA
ČESKÉ ŠPORYTELNY
VIENNA INSURANCE GROUP

změny nás baví

flexi
životní pojištění

Co se Vám vybaví, když se řekne „prázdniny“?

Petr Vacek, herec

Z útlého dětství chalupa v Nové Vsi u Rakovníka, bývalá škola. Lítáme venku do večera, venku je chladno, když přijdu do vyhřáté místnosti, chce se mi hned spát... užovky na hnoji u kravína, dutá lípa a na ní provaz jako houpačka. vysoké obilí, vyšší než já, pocit obrovského léta - nevím jak to vysvětlit, ale ještě dnes to mám před očima. Stojím pod modrým nebem a je horko a je to nějaké ... obrovské.

Potom tábory s oddílem Argonauti. Trápení se službou v kuchyni, vedu posádku a nenávidím zodpovědnost a organizo-

vání. Ale miluju noční hlídky, hlavně tu ranní, kdy se noc mění v den. Na konci prázdnin bolení břicha a stesk, že to zase všechno končí. A to mám dodnes.

Lela Geislerová, výtvarnice

Vybaví se mi asi nejprve různý vůně – trávy, co je posekaná, malin, a lehce zatuchlej pach naší chalupy, kam se přemísťuji každý léto se svými blízkými a veškerou zvěří.

Pak taky vířskot mejch dětí, synovců a neteří, všudypřítomné šumění potoka, praskání ohně. A takovej pocit volnosti a poflakování se, kdy se zdá, že to

tak bude napořád, a vždycky to strašně rychle uteče.

Erik Tabery, novinář

Mně se jako první vybaví Šumava a pak tábory. Částečně to i souvisí. Na Šumavě jsem se narodil, jezdil tam hodně často a dodnes tamní krajinu považuji za to nejhezčí, co máme. I když jí poměrně dost škodí lidský kůrovec, který se stále nekontrolovaně šíří. Hned několik skautských táborů proběhlo na Šumavě, takže se mi místní krajina spojila navíc s dobrodružstvím. To je ideální a nezapomenutelná kombinace.

Biblický impuls je ekumenický projekt, jehož cílem je seznámit věřící studenty, kteří se běžně setkávají ve školách, na fakultách, na kolejích, v menze apod., aniž by o své víře věděli. Zároveň je jeho cílem prohloubit jejich vztah k Bibli. Tento projekt bude probíhat na podzim 2011 (říjen, listopad) a je pokračováním loňského prvního pilotního ročníku, díky němuž vzniklo několik nových společenství a poznalo se přes 400 studentů.

Biblický impuls tak tvoří vlnu malých akcí pořádaných samotnými studenty. Ty mohou proběhnout na školách, fakultách a kolejích po celé republice a jejich realizace je na samotných vysokoškolácích.

S pomocí webu **biblickyimpulz.cz** ji může snadno zorganizovat kdokoli. K dispozici mu jsou jak tipy na program a náplň

setkání, tak i osoby, na které se může obrátit v případě nějakých nejasností nebo obtíží. Akce mohou být různého druhu, od promítání filmů, přes rozjímání až po setkání u dobrého jídla. Společnými jmenovateli všech však jsou vzájemné seznámení, poznávání Bible a modlitba.

Akce proběhnou napříč mnoha studentskými a mládežnickými organizacemi po celé České republice a měly by pomoci také ekumenickému sblížení věřících.

Obzvláště v tomto roce nese **Biblický impuls 2011** důraz na osobní setkání „face to face“ jako podporu skutečných životů a vztahů v dnešní době virtuální reality a života tráveného online. Protože, jak již řekl filozof Heidegger: „Moderní doba překonala každou vzdálenost, ale nevytvořila blízkost.“ A právě Biblický impuls se snaží podpořit mladé lidi na cestě k vzájemné blízkosti.

Jsi student, chceš se zapojit a pomoci rozsvítit prostor tvé školy, aby se věřící studenti mezi sebou mohli poznat? – Podívej se na **www.biblickyimpulz.cz** nebo piš na **info@biblickyimpulz.cz**.

Z tábora TOM S.T.A.N. 2011 foto nahoře Tomek Hurt, dole Ondřej Šejtka

